

ница, защото при пътуването бѣ обстрелянъ отъ западнитѣ склонове на Биязъ тепе отъ гърцитѣ.

Къмъ 19 часа на височината, на която се бѣ спрѣла 4-а дружина, пристигна предната дружина на 49-и полкъ. Тогава майоръ Йовчевъ реши да контръ-атакува противника на к. 1300. Чичовци отъ 49 и полкъ заедно съ 4-а дружина се понесоха къмъ каменистия връхъ. Силенъ ревъ оглуши вечерния здрачъ. Съ „ура“ и „на ножъ“ врагътъ втори пътъ биде изгоненъ отъ височината съ голѣми загуби за него. Сърбитѣ отстѣпиха на височината западно отъ к. 1300. Презъ нощта войскитѣ стояха на 400 крачки една срещу друга.

Така се завърши още единъ славенъ день, въ който Сливенци се покриха съ неуведаема слава. Презъ тѣзи дни хубавата и скъпа България се разкъсваше. Отъ четиритѣ краища пълпѣха вражи пълчища. Тукъ отъ този връхъ светцитѣ Сливенци казваха на безкрайната сганъ отъ настрѣхнали врагове, че България не ще загине, че тя ще живѣе.

Боятъ при Биязъ тепе на 7 и 8 юлий Скица № 21

51-и полкъ, който заедно съ 2/6-а бригада трѣбваше да атакува Биязъ тепе, къмъ 8 часа на 7 юлий стигна на около 1200 крачки отъ височината и повече не можа да напредне. Въ това време на Биязъ тепе имаше слаби гръцки части и противникътъ бързаше да заеме височината. 1/11-а дружина, която се придаваше къмъ 51-и полкъ, стигна при Биязъ тепе къмъ 12 часа и, като съ 2-а рота удължи дѣсния флангъ на бойния редъ на 51-и полкъ, съ тритѣ роти остана полкова поддрѣжка. 2/11-а и 3/11-а дружини, като бригадна поддрѣжка, се спрѣха на 2 клм. северно отъ Разловци.

Къмъ 14:30 часа противникътъ откри силенъ артилерийски огънь по 51-и полкъ, но той бѣ безвреденъ, защото полкътъ се намиралъ въ мъртво пространство и снарядитѣ падаха далечъ задъ него. 2/6-а бригада, която трѣбваше да атакува заедно съ 51-а полкъ Биязъ тепе отъ североизтокъ, изпрати две дружини отъ 15-и полкъ, които се развърнаха влѣво отъ 51-и полкъ, но вечерта дружинитѣ отстѣпиха къмъ Панчарево подъ предлогъ, че бригадата имала заповѣдъ да отстѣпи. Съ това лѣвиятъ флангъ на 51-и полкъ бѣ откритъ и застрашенъ откъмъ долината на р. Зеленица. За охрана на фланга се изпратиха две роти отъ 51-и полкъ.

Командирътъ на бригадата смѣташе, че дневната атака е трудна, и реши да произведе нощна атака. Но като взе предвидъ отстѣпленieto на 15-и полкъ и неустойчивостъта на 51 и полкъ, въ редоветѣ на който имаше надъ 400 души гърци отъ България, отмѣни нощната атака. Презъ нощта 3/11-а дружина се приближи до 51-и полкъ и застана въ полкова поддрѣжка близу при 1/11-а дружина. 2/11-а дружина, като бригадна поддрѣжка, зае позиция на около 3 клм. северно отъ Разловци, като преграждаше долината на р. Бръгалница.

На 8 юлий въ 9 часа 1/11-а и 4/11-а роти се изпратиха да обхванатъ лѣвия флангъ на неприятеля на Биязъ тепе. 3/11-а дружина зае позиция на гребена северно отъ Биязъ тепе, за да прикрива оттеглянето на 51-и полкъ, ако то се наложи.